

ΑΠΟΦΑΣΗ 97/2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Σοφία - Αλεξάνδρα Ζήκου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίσθηκε κατόπιν νόμιμης κλήρωσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 16 Φεβρουάριου 2017, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει τις αιτήσεις με αριθμούς κατάθεσης .../Ασφ/... /12-12-2016 και .../Ασφ/.../19-12-2016 αντικείμενο την αναστολή εκτέλεσης μεταξύ:

A. ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : ... χήρας ..., κατοίκου Μακρακώμης Φθιώτιδας, με ΑΦΜ ... ΔΟΥ ..., την οποία εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της **Ευάγγελος Ταραράς**

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1) ..., κατοίκου Λαμίας, ..., με ΑΦΜ ... ΔΟΥ ..., τον οποίο εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος του **Γεώργιος Ράπτης**, και 2) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς ΑΕ», και έδρα στην Αθήνα, Αμερικής 4, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, για την οποία κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το έκθεμα δεν εμφανίστηκε νόμιμος εκπρόσωπος της ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

B. ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : ... χήρας ..., κατοίκου Μακρακώμης Φθιώτιδας, με ΑΦΜ ... ΔΟΥ ..., την οποία εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της **Ευάγγελος Ταραράς**

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : ..., κατοίκου Λαμίας, ..., με ΑΦΜ ... ΔΟΥ ..., τον οποίο εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος του **Γεώργιος Ράπτης**

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης, που έγινε δημόσια στο ακροατήριο του Δικαστηρίου κατά την παραπάνω δικάσιμο κατόπιν αναβολής, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού οι με αριθμούς κατάθεσης .../Ασφ/.../12-12-2016 και .../Ασφ/.../19-12-2016 αντικείμενο την αναστολή αναγκαστικής εκτέλεσης καθώς και την αναστολή εκτέλεσης διαταγής πληρωμής, οι οποίες πρέπει, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 246, 632 και 682 επ. ΚΠολΔ, να συνεκδικαστούν, γιατί έτσι διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης, και επέρχεται μείωση των εξόδων.

Από τη με αριθμό .../10-1-2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο

Πρωτοδικείο Λαμίας Επαμεινώνδα Παπασυκιώτη, που προσκομίζει ο αίτών, προκύπτει ότι επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο της πρώτης κρινόμενης αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου για την ημεροχρονολογία της αρχικής δικασίμου, 19-1-2017, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στη δεύτερη καθ' ης η αίτηση, της οποίας δεν εμφανίστηκε νόμιμος εκπρόσωπος ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, και κατά την οποία η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο, που αναγράφεται στην αρχή της απόφασης. Ωστόσο, δεν προσκομίζεται σχετική έκθεση επίδοσης για την τελευταία αυτή ημερομηνία προς τη δεύτερη καθ' ης η πρώτη αίτηση με κλήση προς συζήτηση στην εν λόγω δικάσιμο, και, επομένως, εφόσον γι' αυτή δεν εμφανίστηκε νόμιμος εκπρόσωπος ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο θα πρέπει η συζήτηση να κηρυχθεί απαράδεκτη (άρθρα 271, 686 ΚΠολΔ).

Στο άρθρο 1.9 του ν. 4335/2015 (Μεταβατικές διατάξεις) ορίζεται με γενική αφορώσα την εκτέλεση ρύθμιση ότι οι διατάξεις για την αναγκαστική εκτέλεση εφαρμόζονται όταν η επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση διενεργείται μετά την 1η. 1.2016. Ως κρίσιμος χρόνος για την εφαρμογή ή μη του νέου δικαίου θα πρέπει προδήλως να θεωρείται ο χρόνος επίδοσης της επιταγής προς εκτέλεση, που οδήγησε στη συνέχεια στην έναρξη της κύριας εκτελεστικής διαδικασίας δια της επιβολής κατασχέσεως επί χρηματικών απαιτήσεων ή δια της διενέργειας άμεσης εκτέλεσης και όχι τυχόν προηγούμενες επιταγές, οι οποίες επιδόθηκαν μεν, χωρίς όμως να αρχίσει η κύρια εκτελεστική διαδικασία εντός έτους από την επίδοσή τους, και στις οποίες δεν μπορεί κατ' άρθρο 926 παρ. 2 να βασισθεί πλέον η έναρξή της. Περαιτέρω, το άρθρο 938, που προέβλεπε δυνατότητα αναστολής της εκτελέσεως λόγω άσκησης ανακοπής του άρθρου 933, κατόπιν σχετικής αιτήσεως, εκδικαζόμενης από το δικαστήριο της ανακοπής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καταργήθηκε με τις νέες τροποποιήσεις. Με το νέο άρθρο 937 παρ. 1 β εδ. 3 προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις άσκησης ένδικων μέσων κατά της απόφασης επί της ανακοπής, η άσκησή τους δεν αναστέλλει την πρόοδο της εκτέλεσης, εκτός αν το δικαστήριο του ένδικου μέσου πλέον, μετά από αίτηση αυτού που το άσκησε, υποβαλλόμενη και αυτοτελώς, δικάζοντας με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάξει την αναστολή, με παροχή ή και χωρίς παροχή εγγύησης, εφόσον κρίνει ότι η ενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση του ένδικου μέσου. Επίσης μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση αφού δοθεί εγγύηση. Στην περίπτωση δε γ' της ίδιας παραγράφου ορίζεται ότι, ειδικά στην περίπτωση άμεσης εκτέλεσης, το δικαστήριο της ανακοπής μπορεί να διατάξει την αναστολή της κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα (Ευ. Κιουπτσίδου-Στρατουδάκη, Ζητήματα από το δίκαιο αναγκαστικής εκτέλεσης μετά τις τροποποιήσεις του Ν. 4335/2015, ΕΣΔι - Σεμινάριο Δικαστικών Λειτουργιών της 1ης-12-2015). Περαιτέρω, για την ικανοποίηση των χρηματικών αξιώσεων του δανειστή επιτρέπεται κατ' επιλογή, σωρευτικά ή και διαδοχικά η χρήση των εξής μέσων αναγκαστικής εκτέλεσης : 1) της κατάσχεσης, 2) της

αναγκαστικής διαχείρισης και 3) της προσωπικής κράτησης, στο μέτρο που συντρέχουν οι ειδικές προϋποθέσεις του νόμου (1047 - 1048 ΚΠολΔ). Παράλληλα, επιτρέπεται ως οίονει μέσο εκτέλεσης η χρήση του βεβαιωτικού όρκου. Το άρθρο 951 § 1 ΚΠολΔ αναφέρεται στις εξής ρυθμιζόμενες διαδικασίες κατάσχεσης : 1) στην κατάσχεση της κινητής περιουσίας του οφειλέτη (άρθρα 953 - 981 και 1017 - 1021 ΚΠολΔ), 2) στην κατάσχεση των ακινήτων του οφειλέτη (άρθρα 992 - 1016 και 1017 - 1021 ΚΠολΔ), 3) στην κατάσχεση σε χέρια τρίτου (άρθρα 982 - 991 ΚΠολΔ), και 4) στην κατάσχεση των ειδικών περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη (άρθρα 1022 - 1033 ΚΠολΔ). Τα παραπάνω μέσα εκτέλεσης δεν οδηγούν στην ικανοποίηση του δανειστή με την ενέργεια μίας και μόνης πράξης εκτέλεσης, αλλά μετά από σειρά ολόκληρη διαδικαστικών ενεργειών που οδηγούν τελικά στην αυτούσια ικανοποίησή του. Η αναγκαστική εκτέλεση είναι έμμεση (Φαλτσή, - Αναγκαστική Εκτέλεση, τομ. ΙΙ, Ειδικό μέρος, § 53, ΙΙ, 1, σελ. 86 - 89).

Με την πρώτη κρινόμενη αίτησή της (.../Ασφ/.../12-12-2016), η αιτούσα ισχυρίζεται ότι ο πρώτος καθ' ου η αίτηση μετά την έκδοση της με αριθμό .../2016 διαταγής πληρωμής του Δικαστή αυτού το Δικαστηρίου, που την υποχρεώνει να του καταβάλλει το ποσό των 25.000 ευρώ για κεφάλαιο και το ποσό των 782 ευρώ για δικαστική δαπάνη, της επέδωσε στις 22-11-2016 α) την από 18-11-2016 επιταγή προς πληρωμή με αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου της παραπάνω διαταγής πληρωμής, και β) το από 18-11-2016 κατασχετήριο συντηρητικής κατάσχεσης στα χέρια τρίτου, με το οποίο κατασχέθηκε στα χέρια της δεύτερης καθ' ης η αίτηση τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς ΑΕ», και ότι άσκησε την από 5-12-2016 με αριθμό κατάθεσης .../9-12-2016 ανακοπή της για τους λόγους που βαναφέρονται σ' αυτή. Ζητά, δε, η αιτούσα την αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης, καθώς και κάθε πράξη εκτέλεσης με βάση το από 18-11-2016 κατασχετήριο συντηρητικής κατάσχεσης σε χέρια τρίτου, μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της παραπάνω ανακοπής της, για το λόγο ότι η τελευταία θα ευδοκιμήσει, ενώ η εξακολούθηση της αναγκαστικής εκτέλεση σε βάρος της, κατά τον ενδιάμεσο χρόνο, θα προκαλέσει σ' αυτήν ανεπανόρθωτη βλάβη, καθώς και να καταδικαστεί ο πρώτος καθ' ου η αίτηση στη δικαστική δαπάνη της.

Με το περιεχόμενο αυτό η πρώτη κρινόμενη αίτηση παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 682 επ., 933 επ. ΚΠολΔ), είναι, όμως μη νόμιμη και πρέπει να απορριφθεί, καθόσον, όπως αναλύεται στην ανωτέρω μείζονα, δεν προβλέπεται με τις διατάξεις του ΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε με το Ν 4335/2015, κατά τη διαδικασία της έμμεσης αναγκαστικής εκτέλεσης επί χρηματικών απαιτήσεων αίτηση αναστολής σε περίπτωση κατάθεσης ανακοπής κατά της εκτέλεσης. Στην προκειμένη περίπτωση, από την επισκόπηση του δικογράφου της κρινόμενης αίτησης και της συνημμένης ανακοπής προκύπτει αβίαστα ότι η ανακοπή αφορά στην ακύρωση της ένδικης με αριθμό .../2016 διαταγής πληρωμής του Δικαστή αυτού του Δικαστηρίου

καθώς και την ακύρωση της εκτελεστικής διαδικασίας, που ξεκίνησε με την επίδοση στις 22-11-2016 αντίγραφο πρώτου εκτελεστού απογράφου της διαταγής πληρωμής με την από 18-11-2016 επιταγή προς πληρωμή. Ωστόσο, από το περιεχόμενο αλλά και από το αίτημά της προκύπτει ότι η πρώτη κρινόμενη αίτηση αναστολής αναφέρεται στην αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης που ξεκίνησε με την επίδοση της προαναφερόμενης επιταγής προς πληρωμή, επιλογή που πλέον δεν προβλέπεται, καθόσον το άρθρο 938 ΚΠολΔ έχει καταργηθεί και η αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης προβλέπεται στον πρώτο βαθμό μόνο για την άμεση εκτέλεση και όχι για την εκτέλεση σε περίπτωση χρηματικών απαιτήσεων. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η πρώτη κρινόμενη αίτηση αναστολής.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 632 § 2 του ΚΠολΔ η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διαταγής πληρωμής. Το Δικαστήριο, όμως, που την εξέδωσε μπορεί, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να χορηγήσει αναστολή, με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για την ανακοπή. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της αναστολής είναι: α) η εμπρόθεσμη άσκηση τής, κατ' αυτής, ανακοπής, η οποία ασκείται με κατάθεση στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται και με επίδοση αντιγράφου αυτής προς τον καθ' ου στρέφεται εντός δέκα πέντε (15) εργασίμων ημερών από την επομένη της επίδοσης της διαταγής πληρωμής (ΑΠ 888/2003, ΑΠ 887/2003, και ΑΠ 695/2003, ΤΝΠ Νόμος), β) πιθανολόγηση της ευδοκίμησης ενός τουλάχιστον λόγου της ασκηθείσας ανακοπής (ΜονΠρΛαρ 1021/2000, ΑρχΝ 2000.686) και γ) πιθανολόγηση ότι με την άμεση εκτέλεση της διαταγής πληρωμής δημιουργείται κίνδυνος να υποστεί ο αιτών ανεπανόρθωτη βλάβη (Β. Βαθρακοκόιλη, ΕρμΚΠολΔ άρθρ. 632, αρ. 37, σ. 846, Ποδηματά σε ΕρμΚΠολΔ Κεραμέα-Κονδύλη-Νίκα, έκδ. 2000, Τομ. ΙΙ, άρθρ. 632, αρ. 31, ΜΠρΝαξ 117/2014, ΤΝΠ Νόμος). **Εξάλλου, η πρόσφατη μεταρρύθμιση του Ν 4335/2015 επέφερε ουσιώδεις νομοθετικές μεταβολές στην ύλη των ειδικών διαδικασιών. Ειδικά για τη δίκη της ανακοπής του άρθρου 632, μεταξύ άλλων προβλέπεται ότι η αναστολή χορηγείται μετά από αυτοτελή αίτηση (η οποία πλέον δεν συνεκδικάζεται υποχρεωτικά με την κύρια ανακοπή) και μόνον μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης. Ακόμη και αν γίνει δεκτή δηλαδή η ανακοπή σε πρώτο βαθμό, ο καθ' ου -ανακόππων θα πρέπει να προσφύγει εκ νέου στο δικαστήριο όπου θα εκκρεμεί ενδεχομένως το ένδικο μέσο του, ώστε να ζητήσει την περαιτέρω αναστολή της εκτέλεσης μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης. Τη δυνατότητα απευθείας προσφυγής θα την έχει ο καθ' ου η εκτέλεση ακόμη και αν δεν είχε προσφύγει κατά τη διάρκεια της πρωτοβάθμιας δίκης (Π. Γιαννόπουλος, Οι ειδικές διαδικασίες του ΚΠολΔ μετά το Ν. 4335/2015).**

Με τη δεύτερη κρινόμενη αίτησή της (.../Ασφ/.../2016), η αιτούσα ζητά να ανασταλεί η εκτέλεση της με αριθμό 99/2016 διαταγής πληρωμής του Δικαστή αυτού του Δικαστηρίου μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της από 5-12-2016 ανακοπής, που νόμιμα και εμπρόθεσμα σύμφωνα με το άρθρο 632 ΚΠολΔ άσκησε κατά της ως άνω διαταγής πληρωμής, με την οποία υποχρεώθηκε η αιτούσα να καταβάλλει στον καθ' ου το ποσό των 25.000 ευρώ για κεφάλαιο και το ποσό των 782 ευρώ για δικαστική δαπάνη, για τους λόγους που αναφέρει στην ανακοπή της, ισχυρίζεται, δε, ότι η εκτέλεση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής θα της προκαλέσει ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη, ενώ ζητά να καταδικαστεί ο καθ' ού η αίτηση στη δικαστική δαπάνη της.

Η αίτηση, αρμόδια εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, που καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682, 683 §1, 686 επ. του ΚΠολΔ). Είναι νόμιμη, εκτός από α) το αίτημα της αναστολής μέχρι την τελεσιδικίας, καθόσον όπως αναφέρεται στη μείζονα σκέψη η αναστολή χορηγείται μόνον μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ανακοπής που έχει ασκηθεί, και β) το αίτημα της καταδίκης του καθ' ου η αίτηση στη δικαστική δαπάνη της αιτούσας, που είναι μη νόμιμο και πρέπει να απορριφθεί (άρθρο 84 § 2 εδ. β και γ Ν 4194/2013 Κώδικα Δικηγόρων), δεδομένου ότι αυτή επιβάλλεται πάντοτε σε βάρος του αιτούντος την αναβολή ή αναστολή εκτέλεσης, ανεξαρτήτως της ευδοκίμησης ή απόρριψης της αίτησης. Κατά τα λοιπά, στηρίζεται στις διατάξεις του άρθρου 632 του ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός περί εκκρεμοδικίας του καθ' ου η αίτηση δεν εξετάζεται μετά την απόρριψη της πρώτης κρινόμενης αίτησης.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 216 § 1, 217, 583, 585, 632 § 1 και 633 § 1 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι οι λόγοι της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής πρέπει να είναι σαφείς και ορισμένοι, ώστε να είναι δυνατό, ο μεν καθ' ου η ανακοπή να αμυνθεί κατ' αυτής, το δε δικαστήριο να κρίνει για τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα τους, διαφορετικά απορρίπτονται και αυτεπαγγέλτως, ως अपαράδεκτοι λόγω αοριστίας (Σινανιώτης, Ειδικές Διαδικασίες έκδ. β', σ. 193 Βαθρακοκοίλης, ΕρμΚΠολΔ, αρθρ. 632 αρ. 27 ΑΠ 370/2012 ΧρΙΔ 2012, 609), μπορούν δε να αφορούν είτε την τυπική ακυρότητα της διαταγής πληρωμής, με την έννοια ότι δεν τηρήθηκαν οι όροι και διατυπώσεις που απαιτούνται, σύμφωνα με τα άρθρα 623 επ. του ίδιου Κώδικα, για την έκδοση έγκυρης διαταγής πληρωμής, είτε την ουσιαστική ακυρότητα της διαταγής πληρωμής, με την έννοια ότι ο ανακόπτων αμφισβητεί την ύπαρξη της οφειλής του, προβάλλοντας ανατρεπτικές ή διακωλυτικές της γέννησης της απαίτησης του καθ' ου η ανακοπή ενστάσεις. Γι αυτό, το δικόγραφο της ανακοπής πρέπει να περιέχει, εκτός από τα απαιτούμενα κατά νόμο (άρθρα 118 και 119 ΚΠολΔ) για κάθε δικόγραφο στοιχεία, κατά τρόπο σαφή και ορισμένο τους

λόγους της, με τους οποίους οριοθετείται η δίκη της ανακοπής, να περιέχει δηλαδή με σαφήνεια τις αντιρρήσεις και ενστάσεις του ανακόπτοντος κατά της συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων για την έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής (ΑΠ 916/2002 ΕΛΛΔ 2003, 1297, ΜονΠρΓρεβ 42/2014, ΤΝΠ Νόμος). Επιπλέον, όταν με το λόγο της ανακοπής αμφισβητείται η ύπαρξη ή το ύψος της απαιτήσεως, ο λόγος αυτός έχει αρνητικό χαρακτήρα, αφού ο καθ' ου η ανακοπή, ο οποίος επέχει θέση ενάγοντος, έχει το υποκειμενικό βάρος, κατά το γενικό δικονομικό κανόνα του άρθρου 338 παρ. 1 ΚΠολΔ, για την απόδειξη με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο, της ύπαρξης και του ποσού της απαίτησής του (ΑΠ 1861/2011, ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 806 ΑΚ, "Με τη σύμβαση του δανείου ο ένας από τους συμβαλλομένους μεταβιβάζει στον άλλον κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, και αυτός έχει υποχρέωση να αποδώσει άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας". Από τη διάταξη αυτή σαφώς προκύπτει ότι για τη σύναψη της σύμβασης του δανείου απαιτείται να υπάρχει καταρτισμένη σύμβαση, κατά τους όρους των άρθρων 185-195 ΑΚ και μεταβίβαση της κυριότητας του δανειζομένου πράγματος από το δανειστή στον οφειλέτη (ΑΠ 1598/2003, ΑΠ 1484/2004, ΑΠ 878/2011, ΤΝΠ Νόμος). Επίσης, από τη διάταξη του άρθρου 361 ΑΚ, με την οποία θεσπίζεται γενικώς η ελευθερία της σύναψης ποικίλου περιεχομένου συμβάσεων δεσμευτικών για τους συμβαλλομένους, αρκεί το εριεχόμενό τους να μην προσκρούει σε απαγορευτική διάταξη νόμου ή στα χρηστά ήθη, προκύπτει ότι είναι ισχυρή η σύμβαση με την οποία αναγνωρίζει κάποιος το χρέος του από ορισμένη αιτία. Η σύμβαση αυτή, η οποία διαφέρει από τη ρυθμιζόμενη από τα άρθρα 873-875 ΑΚ αναιτιώδη υπόσχεση ή αναγνώριση χρέους, καταρτίζεται ατύπως όταν είναι απλώς επιβεβαιωτική του υπάρχοντος χρέους, με την έννοια ότι τα μέρη δεν θέλησαν να δημιουργήσουν μ' αυτή νέα αυτοτελή ενοχή, αλλά απέβλεψαν είτε στη δημιουργία απλού αποδεικτικού μέσου με τη μορφή της εξώδικης ομολογίας (άρθρο 352 § 2 ΚΠολΔ) είτε στη διακοπή της παραγραφής (άρθρο 260 ΑΚ) ή σε ανάλογα νομικά αποτελέσματα κατά τα άρθρα λ.χ. 156, 272 § 2 ΑΚ είτε γενικότερα στην αποσαφήνιση ή στη διασφάλιση της βασικής ενοχής από τυχόν ελαπτώματα και ενστάσεις, από τις οποίες γίνεται έτσι ρητή ή σιωπηρή παραίτηση (ΑΠ 1432/2005, ΑΠ 304/2010, ΑΠ 1663/2013, ΑΠ 65/2015, ΤΝΠ Νόμος). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 140 ΑΚ, αν κάποιος καταρτίζει δικαιοπραξία και η δήλωσή του δεν συμφωνεί, από ουσιώδη πλάνη, με τη βούλησή του, έχει δικαίωμα να ζητήσει την ακύρωση της δικαιοπραξίας, ενώ κατά τη διάταξη του άρθρου 141 ΑΚ, η πλάνη είναι ουσιώδης, όταν αναφέρεται σε σημείο τόσο σπουδαίο για την όλη δικαιοπραξία, ώστε, αν το πρόσωπο γνώριζε την προσωπική κατάσταση, δεν θα επιχειρούσε τη δικαιοπραξία. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, η πλάνη κατά τη δήλωση της βουλήσεως, δηλαδή η διάσταση μεταξύ δηλώσεως και βουλήσεως, συνεπεία εσφαλμένης γνώσεως από τον δηλούντα της απαιτούμενης για τον προσδιορισμό της βουλήσεως

πραγματικής καταστάσεως, η οποία (πλάνη) μπορεί να είναι και αποτέλεσμα απάτης (άρθρο 147 ΑΚ), παρέχει στον πλανηθέντα το δικαίωμα να ζητήσει την ακύρωση της δικαιοπραξίας, όταν είναι ουσιώδης. Η πλάνη αυτή μπορεί να αφορά ακόμη και στο περιεχόμενο της δηλώσεως, έστω και αν έχει σχέση με το δίκαιο, δηλαδή με το είδος της δικαιοπραξίας ή τη νομική ενέργεια κάποιου όρου ή με τις έννομες συνέπειες της δηλώσεως (ΑΠ 335/2012, ΑΠ 1211/2008, ΑΠ 463/2008, ΑΠ 301/2007 δημ. ΝΟΜΟΣ). Στην περίπτωση, που λόγος ανακοπής εναντίον διαταγής πληρωμής χρηματικού ποσού, το οποίο φέρεται στή διαταγή αυτή οφειλόμενο από δικαιοπραξία, πλήττει τη δικαιοπραξία αυτή ως προϊόν πλάνης εις βάρος του ανακόπτοντος, το αίτημα της ανακοπής για ακύρωση της διαταγής πληρωμής ενέχει και αίτημα ενστάσεως περί ακυρώσεως της δικαιοπραξίας, ως προϊόντος πλάνης, σύμφωνα με το λόγο (της ανακοπής), που αποτελεί τη βάση της ενστάσεως. Αφού, σε τέτοια περίπτωση, ζητείται πραγματικά και η ακύρωση της δικαιοπραξίας με την έννοια των άρθρων 140, 141 και 154 εδ. β' του ΑΚ, κατά την οποία η ενάσκηση του διαδικαστικού δικαιώματος, για πρόκληση της δικαστικής ακυρώσεως δικαιοπραξίας, δεν προϋποθέτει λεκτική τυπικότητα αλλά σαφή μόνον εκδήλωση αντίστοιχης βουλήσεως (ΑΠ 1096/2006 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 77/1991 ΝοΒ 1992/1014, ΕφΔωδ 70/2014, ΤΝΠ Νόμος). Πλάνη είναι η εσφαλμένη γνώση της απαιτούμενης για τον προσδιορισμό της βούλησης του δηλούντος πραγματική κατάσταση, προς την πλάνη δε με την παραπάνω έννοια εξομοιώνεται και η έλλειψη γνώσης (άγνοια) της πραγματικής κατάστασης, όταν δεν είναι συνειδητή εκ μέρους του δηλούντος, όταν δηλαδή αυτός δεν είναι εν γνώσει ότι αγνοεί την απαιτούμενη πραγματική κατάσταση, διότι αν έχει πλήρη επίγνωση της αγνοίας του δεν πλανάται (ΑΠ 957/2009, ΑΠ 492/1981 ΤΝΠ Νόμος ΕφΘεσ 1780/2003, Αρμ 2004. 1252, ΕφΘεσ 604/1985 ΤΝΠ-Νόμος). Έτσι, όποιος υπογράφει έγγραφο χωρίς να γνωρίζει το περιεχόμενο του και έτσι προβαίνει σε δήλωση, αν το υπογράψει με την επίγνωση ότι αγνοεί εντελώς το περιεχόμενο τους, όποιο και αν είναι αυτό, δεν διατελεί σε πλάνη, εφόσον η άγνοια του περιεχομένου είναι συνειδητή στον υπογράφοντα και δεν χωρεί προσβολή, ενώ αν το υπογράψει με την εσφαλμένη ιδέα ότι περιλαμβάνει το τάδε περιεχόμενο, βρίσκεται σε πλάνη (ΑΠ 492/1981, ΕφΘεσ 1780/2003, ΕφΘεσ 604/1985, όπ.π., ΕφΘεσ 830/2014, ΤΝΠ Νόμος).

Από την εκτίμηση των καταθέσεων των μαρτύρων των διαδίκων, ..., ... και ..., που εξετάστηκαν ενόρκως στο ακροατήριο, των εγγράφων, τα οποία νομότυπα προσκομίζουν οι διάδικοι, τις ομολογίες των τελευταίων, όπως αυτές διατυπώνονται στα δικόγραφα που κατέθεσαν στο Δικαστήριο αυτό, όλα όσα ανέπτυξαν οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους στο ακροατήριο, καθώς και με τα έγγραφα σημειώματά τους, και από όλη, γενικά, τη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά . Κατόπιν της από 18-11-2016 αίτησης του καθ' ου η αίτηση εκδόθηκε σε βάρος της αιτούσας η με αριθμό .../18-

11-2016 διαταγή πληρωμής του Δικαστή αυτού του Δικαστηρίου, με την οποία η αιτούσα διατάχθηκε να καταβάλει στον καθ' ου η αίτηση το ποσό των 25.000 ευρώ για κεφάλαιο, καθώς και το ποσό των 782 ευρώ για δικαστική δαπάνη, με βάση την από 15-4-2011 έγγραφο σύμβασης αναγνώρισης άτοκου δανείου. Η αιτούσα άσκησε νόμιμα και εμπρόθεσμα, όπως προκύπτει από τη με αριθμό ...-12-2016 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Λαμίας Δημητρίου Μαγγίπα, την από 5-12-2016 με αριθμό κατάθεσης .../9-12-2016 ανακοπή της των άρθρων 632 § 1 και 933 ΚΠολΔ κατά της ως άνω διαταγής πληρωμής και της από 22-11-2016 επιταγής προς πληρωμή κάτω από το αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου αυτής, της οποίας δικάσιμος ορίστηκε η 9η Ιουνίου 2017. Στις 19-12-2016, η αιτούσα κατέθεσε την κρινόμενη αίτηση αναστολής, με την οποία, όπως προαναφέρθηκε, ζητά να ανασταλεί η εκτέλεση της ως άνω διαταγής πληρωμής, μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της παραπάνω ανακοπής, αφενός διότι πιθανολογείται η ευδοκίμηση των λόγων της, αφετέρου διότι, με την εκτέλεση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής, η ίδια θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη. Με τους λόγους της προαναφερόμενης ανακοπής τους η αιτούσα αρνείται την ύπαρξη της απαίτησης του καθ' ου η αίτηση σε βάρος της με τον ισχυρισμό ότι το από 15-4-2011 έγγραφο, στο οποίο στηρίχθηκε η έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής, είναι προϊόν απάτης και πλάνης σε βάρος της και δεν αποδεικνύει οποιαδήποτε απαίτηση του καθ' ου η αίτηση, διότι έχει συνταχθεί στα ελληνικά, γλώσσα την οποία η ίδια δεν γνωρίζει, χωρίς να της δοθεί αντίγραφο του εγγράφου, και χωρίς να λάβει το ποσό, που ισχυρίζεται ο καθ' ου η αίτηση ότι της παρέδωσε ως δάνειο, και το οποίο διεκδικεί ο καθ' ου η αίτηση στην πραγματικότητα ως αμοιβή για εκδούλευση προς ευνοϊκό επηρεασμό των δικαστικών αρχών υπέρ της αιτούσας και της αγωγής που είχε καταθέσει. Με αυτό το περιεχόμενο οι λόγοι αυτοί είναι ορισμένοι και νόμιμοι, όπως αναφέρεται στην παραπάνω μείζονα σκέψη, και πιθανολογείται ότι θα ευδοκιμήσουν ως ουσιαστικά βάσιμοι. Συγκεκριμένα, πιθανολογήθηκε ότι στις 24-10-2008 ο ..., σύζυγος της αιτούσας, και πατέρας πέντε τέκνων, από τα οποία τα τρία, ..., ... και ... ενήλικα, και τα δύο ... και ... ανήλικα, σκοτώθηκε σε αυτοκινητικό ατύχημα. Με τη με αριθμό κατάθεσης .../18-2-2009 αγωγή η αιτούσα και τα τέκνα της ζήτησαν αποζημίωση για την ψυχική οδύνη από τη θανάτωση του συζύγου και πατέρα τους, καθώς και για τη στέρηση διατροφής και τα έξοδα κηδείας, εκδόθηκε η με αριθμό .../2011 οριστική απόφαση αυτού του Δικαστηρίου, με την οποία υποχρεώθηκε ο υπαίτιος οδηγός και κύριος του ζημιογόνου οχήματος, ..., σε ολόκληρο με το Επικουρικό Κεφάλαιο, το οποίο υπεισήλθε στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της ασφαλιστικής εταιρίας με την επωνυμία «...», της οποίας η άδεια ανακλήθηκε, να καταβάλλουν στην αιτούσα το ποσό των 41.434 ευρώ και το ποσό των 160 ευρώ μηνιαία από 24-10-2008 μέχρι 24-10- 2020 για την ίδια, το ποσό των 40.000 ευρώ για καθένα από τα ανήλικα τέκνα της ... και ... και το ποσό των 176 ευρώ μηνιαία για καθένα από αυτά από το θάνατο του πατέρα τους έως την ενηλικίωσή τους και

για καθέναν από τα ενήλικα τέκνα, αφού ο ... ενηλικιώθηκε κατά τη συζήτηση της αγωγής, το ποσό των 40.000 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Στη συνέχεια, πιθανολογήθηκε ότι ασκήθηκαν οι με αριθμούς .../8-6-2011 και .../25-7-2011 εφέσεις της αιτούσας και των τέκνων της και του Επικουρικού Κεφαλαίου αντίστοιχα, επί των οποίων εκδόθηκε η με αριθμό 137/20-11-2013 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Λαμίας, με την οποία απορρίφθηκε η έφεση της αιτούσας και των τέκνων της, έγινε δεκτή η έφεση - πρόσθετοι λόγοι -- αντέφεση του Επικουρικού Κεφαλαίου, εξαφανίστηκε η παραπάνω οριστική απόφαση και η συμπροσβαλλόμενη με αριθμό .../2011 μη οριστική πρωτοβάθμια απόφαση, και υποχρεώθηκαν οι εναγόμενοι (... και Επικουρικό Κεφάλαιο σε ολόκληρο ο καθένας) να καταβάλλουν στην αιτούσα το ποσό των 26.955 ευρώ, σε καθένα από τους ενήλικες, ... και ..., το ποσό των 22.955 ευρώ, και σε καθένα από τα λοιπά τέκνα, ... και ..., το ποσό των 23.000 ευρώ, ενώ αναβλήθηκε η οριστική απόφαση για τα κεφάλαια των αξιώσεων που αφορούν στη στέρηση διατροφής της αιτούσας και των ανήλικων τέκνων της και στα έξοδα κηδείας του θανόντος συζύγου και πατέρα τους και διατάχθηκε η επανάληψη της συζήτησης για να προσκομιστεί από τους διαδίκους βεβαίωση από τον ασφαλιστικό οργανισμό ΟΓΑ σχετικά με τη χορήγηση σύνταξης θανάτου στην αιτούσα και οποιονδήποτε άλλων παροχών με αιτία τον θάνατο του Πριν το θάνατό του ο σύζυγος της αιτούσας εργαζόταν σε τυροκομική επιχείρηση καθώς και σε χειρωνακτικές εργασίες, αγροτικές ή άλλες, από τις απολαβές των οποίων συντηρούσε την οικογένεια του, ιδίως δε την αιτούσα και τα τρία ανήλικα τέκνα του. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι ο καθ' ου η αίτηση βρίσκεται στην Ελλάδα από έτος 1992 (βλ. από 20-2-2017 βεβαίωση ΕΦΚΑ για την ημερομηνία πρώτης ασφάλισης 1-6-1992) και εργάζεται ως εργάτης ασφαλισμένος στην αρχή στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) και από την 1-1-2010 ως εργάτης γης ασφαλισμένος στον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ) (βλ. την ειδοποίηση - απόδειξη καταβολής ασφαλιστικής εισφοράς Α' εξαμήνου 2012 ... του ΟΓΑ), με τις συνήθεις αποδοχές, όπως κρίνει το Δικαστήριο κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας Δικαστήριο (άρθρο 336 § 4 του ΚΠολΔ, βλ. ΑΠ 811/2008 ΤΝΠ Νόμος), καθόσον δεν προσκομίζονται σχετικά αποδείξεις αποδοχών, ενώ κατά τα τελευταία χρόνια και από την ασφάλισή του στον ΟΓΑ τα ετήσια εισοδήματά του δεν ξεπερνούν το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ευρώ ετησίως (βλ. αντίγραφα ενταλμάτων πληρωμής και γραμματίων είσπραξης των τραπεζών με την επωνυμία «Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος» και «Τράπεζα Πειραιώς, που προσκομίζει ο καθ' ου η αίτηση). Εξάλλου, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν πιθανολογήθηκε η στενή φιλική σχέση του καθ' ου η αίτηση με το θανόντα σύζυγο της αιτούσας, που θα δικαιολογούσε την καταβολή του ποσού των 25.000 ευρώ, ιδιαίτερα υψηλό για την οικονομική συγκυρία της χώρας και για τα εισοδήματά του καθ' ου η αίτηση, ως δάνειο χωρίς έγγραφη απόδειξη, καθόσον η μάρτυρας του καθ' ου η αίτηση, μεταφέροντας τα λόγια του

τελευταίου, αορίστως κατέθεσε ότι είχαν οικογενειακές σχέσεις από τη δουλειά, ενώ ο μάρτυρας της αιτούσας κατέθεσε γνωρίζοντας την οικογένειά της, αφού είναι κουμπάρος της, ότι δεν είχαν οικογενειακές σχέσεις και ότι ο καθ' ου η αίτηση πλησίασε την αιτούσα μετά το πρώτο δικαστήριο για την αποζημίωση από το θανάσιμο τραυματισμό του συζύγου της με αφορμή την καταγωγή τους, για αμφότερους αλβανική, με σκοπό να τη βοηθήσει κατά τις δικαστικές διαδικασίες με αμοιβή, ώστε η αιτούσα να επιτύχει την επιδίκαση της μεγαλύτερης δυνατής αποζημίωσης για την ίδια και για την οικογένειά της. Αντίθετα, δεν πιθανολογήθηκε ότι ο καθ' ου η αίτηση το πρώτο δεκαήμερο του μήνα Αυγούστου του έτους 2010 παρέδωσε το ποσό των 25.000 ευρώ στην αιτούσα, καθόσον η μάρτυρας του καθ' ου η αίτηση κατέθεσε ότι είδε να δίνει στην αιτούσα χρήματα χωρίς όμως να μετρηθούν και να καταθέσει ακριβές ποσό, ο καθ' ου η αίτηση δεν έλαβε απόδειξη για το μεγάλο αυτό ποσό, ενώ δεν προσκομίζεται έγγραφο τράπεζας για την ανάληψη από τον καθ' ου η αίτηση του ποσού κατά την ανωτέρω χρονική στιγμή. Επιπλέον, η μάρτυρας του καθ' ου η αίτηση κατέθεσε ότι ο τελευταίος είχε περισσότερα χρήματα στην τράπεζα με σκοπό να αγοράσει σπίτι, γεγονότα που αντικρούονται από τα παραπάνω αναφερόμενα για την οικονομική κατάσταση του καθ' ου η αίτηση ως εργάτη γης, οι δε ισχυρισμοί αυτού ότι εργαζόταν η σύζυγός του και λάμβανε τη σύνταξη των γονέων του, δεν πιθανολογήθηκαν από οποιοδήποτε αποδεικτικό μέσο, αφού δεν κατατέθηκαν φορολογικά στοιχεία για τους ανωτέρω σύζυγο και συγγενείς του καθ' ου η αίτηση. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η οικογένεια της αιτούσας είναι αλβανικής υπηκοότητας και ιδίως η αιτούσα, επειδή δεν εκπαιδεύτηκε στην Ελλάδα, δεν γνωρίζει επαρκώς την ελληνική γλώσσα, ιδίως νομικούς όρους, με αποτέλεσμα να μην είναι σε θέση να αναγνώσει και να κατανοήσει έγγραφα, όπως την από 15-4-2011 σύμβαση αναγνώρισης άτοκου δανείου - προσδιορισμός χρόνου επιστροφής. Συγκεκριμένα, πιθανολογήθηκε ότι ο καθ' ου η αίτηση με το επιχείρημα ότι δύναται να βοηθήσει την αιτούσα για την επιτυχή έκβαση του δικαστικού αγώνα, που είχε αρχίσει αυτή με τη με αριθμό κατάθεσης .../18-2-2009 αγωγή αποζημίωσης ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λαμίας, πίεσε την τελευταία να υπογράψει την παραπάνω σύμβαση αναγνώρισης άτοκου δανείου στην ελληνική γλώσσα, ενώ η ίδια δεν γνωρίζει τη γλώσσα, ώστε να καταλάβει ότι πρόκειται για δανειακή σύμβαση. Επιπλέον, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα υπέγραψε το παραπάνω έγγραφο θεωρώντας ότι αποτυπώνει τη δέσμευση του καθ' ου η αίτηση για βοήθεια της ίδιας και της οικογένειάς της στη δικαστική διαδικασία έναντι αμοιβής του. Είναι, δε, γεγονός ότι η υπόσχεση και παροχή τέτοιου είδους υπηρεσιών, όπως αυτές που υποσχέθηκε ο καθ' ου η αίτηση, δεν είναι δυνατόν να καταγραφούν σε έγγραφο, με συνέπεια ο καθ' ου η αίτηση να περιγράφει ως άτοκο δάνειο τη πιθανή μελλοντική αμοιβή του, ώστε να δύναται να τη διεκδικήσει δικαστικά. Εξάλλου, η αιτούσα κατά την έγερση της προαναφερόμενης αγωγής αποζημίωσης είχε απευθυνθεί στο δικηγόρο, Ιωάννη Κωνσταντίνου, ο οποίος παραστάθηκε και κατά τη συζήτηση αυτής τόσο στο πρωτοβάθμιο όσο και στο δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, και δεν δικαιολογείται να επισκεφθεί το γραφείο του

δικηγόρου του αντιδίκου της, Επικουρικού Κεφαλαίου, για να διευθετήσει υπόθεσή της με τον καθ' ου η αίτηση, με ένα έγγραφο στην ελληνική γλώσσα, του οποίου δεν της χορηγήθηκε αντίγραφο. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο μάρτυρας της αιτούσας κατέθεσε ότι όλα τα ενήλικα μέλη της οικογένειας του ..., αιτούσα σύζυγός του και ενήλικα τέκνα, μετά την επέλευση του θανάτου του συνέχιζαν να εργάζονται και δεν είχαν ανάγκη τη λήψη δανείου ύψους 25.000 ευρώ από τον καθ' ου η αίτηση, αντίθετα εξυπηρετούσαν κανονικά το στεγαστικό δάνειο, που είχαν λάβει από τράπεζα για την αγορά οικίας στη Μακρακώμη Φθιώτιδας. Από τα ανωτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα διατελούσε σε πλάνη, που της προκάλεσε ο καθ' ου η αίτηση με τις ενέργειές του ώστε να της αποσπάσει έγγραφο αναγνώρισης χρέους, μέχρι τη χρονική στιγμή που δεσμεύτηκαν οι λογαριασμοί της στην Τράπεζα Πειραιώς στις 23-12-2016, μετά την τροπή της συντηρητικής κατάσχεσης, που επέβαλε ο καθ' ου η αίτηση στις 21-11-2016, σε αναγκαστική κατάσχεση στις 20-12-2016 (βλ. τις με αριθμούς .../21-11-2016, .../22-11-2016, .../19-12-2016 και .../20-12-2016 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Λαμίας Παναγιώτη Ευθυμιάδη, και την με αριθμό .../23-12-2016 δήλωση τρίτου της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς ΑΕ»). Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η οικονομική κατάσταση του καθ' ου η αίτηση δεν είναι ιδιαίτερος ανθηρή, καθόσον από τα έγγραφα που προσκομίζει (δεν προσκομίστηκαν φορολογικές δηλώσεις και δήλωση Ε9), πιθανολογείται ότι τα έσοδά του για το έτος 2016 ανέρχονται στο ποσό των 3.600 ευρώ, και επομένως εάν εισπράξει το ποσό των 25.782 ευρώ, για το οποίο η Τράπεζα Πειραιώς έχει δεσμεύσει τους τραπεζικούς λογαριασμούς της αιτούσας, δεν είναι βέβαιο ότι θα δύναται να το επιστρέψει σε περίπτωση ακύρωσης της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής, με συνέπεια η αιτούσα να υποστεί ανεπανάρθωτη οικονομική ζημία. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, εφόσον πιθανολογείται η ευδοκίμηση της από 5-12-2016 με αριθμό κατάθεσης .../9-12-2016 ανακοπής και η ανεπανάρθωτη βλάβη της αιτούσας από την πληρωμή αβάσιμης αξίωσης του καθ' ου η αίτηση, πρέπει η κρινόμενη δεύτερη αίτηση να γίνει δεκτή και να ανασταλεί η εκτέλεση της ένδικης διαταγής πληρωμής μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της προαναφερόμενης ανακοπής των άρθρων 632 § 1 και 933 ΚΠολΔ. Τέλος, πρέπει να επιβληθεί σε βάρος της αιτούσας η δικαστική δαπάνη του καθ' ου η αίτηση, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος (άρθρα 191 ΚΠολΔ, και 84 § 2 εδ. β και γ

Ν 4194/2013 Κώδικα Δικηγόρων), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ τις με αριθμούς κατάθεσης .../Ασφ/.../2016 και .../Ασφ.../2016 αιτήσεις ερήμην της δεύτερης καθ' ης η πρώτη αίτηση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ απαράδεκτη τη συζήτηση για τη δεύτερη καθ' ης η πρώτη αίτηση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την πρώτη .../Ασφ/.../2016 αίτηση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ τη δεύτερη .../Ασφ/.../2016 αίτηση.

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ την εκτέλεση της με αριθμό 99/2016 διαταγής πληρωμής του Δικαστή αυτού του Δικαστηρίου μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από 5-12-2016 με αριθμό κατάθεσης .../9-12-2016 ανακοπή της απούσας σε βάρος του καθ' ου η αίτηση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα τη δικαστική δαπάνη του καθ' ου η αίτηση, το ύψος της οποίας καθορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Λαμία, στο ακροατήριό του και σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του, στις 20 Μαρτίου 2017, απόντων των διαδίκων.

Η Δικαστής

Η Γραμματέας